

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELNIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (városház,
földszint 7. sz. lde küldendők
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. lde küldendők
az előfizetési díjak és hirde-
tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A fizetésrendezési javaslat.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsági közgyűlése még augusztus hóban megszavazta a szervezeti szabályzat átdolgozott javaslatát, kapcsolatban a fizetésrendezéssel. Letelven az esetleges felebvezésekre kitűzött határidő, a közgyűlési határozat a felebvezésekkel együtt a belügyminiszterhez küldetett.

Most a belügyminiszter a közgyűlés határozatának soráról a következőkben értesíti a város közönségét:

Az 1908. évi október hó 4-én 3236. eln. szám alatt kelt polgármesteri jelentés kapcsán értesitem a város közönségét, hogy törvényhatósági szervezetéről ujonnan alkotott szabályrendeletét tárgyalás alá vettem, melynek eredményét annak idején közölni fogom.

A fentebb idézett jelentésben foglalt azon kérelmet, hogy a szervezési szabályrendeletnek a fizetések megállapítására vonatkozó részét oly időben hagynám jóvá, hogy a jövő hó folyamán megtartandó általános tisztújításra vonatkozó pályázati hirdetemény már az új szervezési szabályrendelet alapján legyen kibocsátható, teljesíthetőnek nem találtam, mert habár *elvileg nincs kifogásom a városi alkalmazottak illetményeinek a város vagyoni viszonyaihoz mért felemelése ellen és a törvényhatósági bizottságnak erre irányuló törekvését helyeslem*, úgy még is tekintettel egyrészt arra, hogy több új állás szervezése, viszont pedig több állás beszüntetése is elhatározott, mely kérdések csakis az egész szabályrendelet felülvizsgálata során bírálhatók el, másrészt pedig a fizetésemeléshez csak akkor járulhatok hozzá, ha az rendszeresen és a város közérdekeit minden tekintetben kielégítő módon eszközöltetett, már pedig mindezen kérdések a rendelkezésre álló rövid idő alatt teljes megnyugvással megoldhatók nem voltak.

Ezekre való tekintettel tehát az általános tisztújítás a jelenleg érvényben levő szervezési szabályrendelet alapján lesz megtartandó, — megjegyezvén egyúttal, hogy nincs kifogásom az ellen, hogy a beszüntetendő állások betöltése függőben tartassék, az ujonnan szervezett állások pedig csakis az erre vonatkozó jóváhagyó leiratom vétele után töltsenek be.

Budapest, 1908. évi november hó 27-én.

Andrássy, s. k.

A virilizmus reformja.

Irta: Lukács Ödön Nagyváradi t. j. f. város tanácsosa.
(Vége.)

Az 1886. évi XXI. törvénycikkkel legutóbb szabályozott törvényhatósági önkormányzat kifejezését találja a végrehajtó közegeknek, vagyis a

törvényhatósági hivataloknak a betöltésében, továbbá azon érdekképviselőben, mely egyenlő részben helyi választásokban is nyilvánul és végre az annak alapjára fektetett közigazgatási jurisdikció gyakorlatában.

Az autonómikus közigazgatás ezen mindhárom irányu megnyilvánulása, de különösen az érdekképviselő és a közigazgatási jurisdikció a jelen viszonyok és jogszabályaink mellett a virilizmus fentartását szükséglik.

A törvényhatósági önkormányzatban megnyilvánuló érdekképviselő nem hagyható figyelmen kívül, sem a rendelkező és fogatosító közigazgatásban, sem az aktív vagy konzultatív közigazgatásban, sem a felek ügyeit és közérdekű ügyeket érintő, sem a regulatív, sem a jogügyleti közigazgatásban, de különösen nem a közigazgatási jogalkotás terén.

Ezen mindenféle irányban megnyilvánuló közigazgatás, amely hol mint végrehajtási intézkedés, hol mint törvényeken alapuló rendelkezés, hol mint az egyesek jog- és érdekkörét érintő ténykedés, pl. iparüzlet engedélyezése, adok egyéni kivétele stb., hol mint közérdekű ügyek intézése, pl. szegényügy kezelése, közegészségügyi, építkezési, közlekedési, ipar- és gyárügyi, iskolaügyi adminisztráció stb., hol mint a vagyonjog képeség érvényesítése jelentkezik, a vagyon képviselőt véleményünk szerint teljesen nem nélkülözheti, de az egyéni jogbiztonság és joguralom szempontjából nem nélkülözheti a közigazgatási jurisdikciónál sem, miután törvényhatósági önkormányzatunk keretében a közigazgatási jurisdikciót kontradiktóris törvénykezési eljárás biztosítja nem is övedzi.

Miután tehát a jelenlegi szervezet és hatáskör mellett a vagyonnak és ezzel rendesen járó nagyobb szellemi képzettségnek és a vele mindig összekötött nagyobb közteherviselésnek épen úgy, mint a közbizalom korlátlan szabad nyilvánulásának az önkormányzatban való egyenlő jogosultsága elismerendő, miután igazságos és méltányos, hogy azok a vagyonosok, akiknek a közügyek rendes és törvényszerű kezelése leginkább áll érdekekben, a közügyek intézésébe való befolyásoknak jogosultságát más tényezők hozzájárulása nélkül találják fel, ennél fogva a törvényhatóságok mostani jogai és kötelemeire figyelemmel az érdekképviselőből e vagyonképviselőt teljesen kizárhatónak nem tartom, annyival is in-

kább nem, mert ha az oly elemek és érdekek, amelyek a közigazgatási joghatóság ténykedései által a legsűrűbben és legnagyobb mértékben érintetnek és így hivatvák arra, hogy ezen intézményben felvétessenek, úgy mint az értelmiség, a vagyon, az ipar ignoráltatnának, s ezek befolyása a felelősség nélküli s érdekeiben alig érintett tömeg által paralizáltatnék, úgy a legfontosabb érdekek sérelmével a törvényhatósági institúciók rendeltetésével jönnék ellentétbe.

De nem helyeseltető a virilizmus eltörlése azon követelményeknél fogva sem, amelyet hazai alkotmányunk a törvényhatósági szervezettel szemben joggal felállít.

Nemzeti törekvésünkkel s az ezt védő hazai alkotmányunk szellemével csak oly helyhatósági institúciók egyeztethetők össze, amelyek a magyar állameszme kifejezésére, a magyar nemzeti supremacia érvényre juttatására alkalmasak.

Már pedig a felerészben virilisekből összeállított törvényhatósági szervezet erre nemcsak hogy alkalmas, de sőt lehet mondani, hogy a virilizmus eltörlésével törvényhatóságaink, különösen a nemzetiségi vidékeken, a magyar nemzeti érdekeket nem szolgálhatnák azzal az energiával, amely tőlük joggal várható.

Nemzetiségi vidékeken ugyanis a vagyon jelentékeny része a magyar elem kezében lévén, ez nekik a helyi önkormányzatban befolyást, jogot biztosít. A virilizmus eltörlésével azonban a helyi képviselőből kiszorítottatnának s így ezáltal lerombolnók azt a védbástyát, amelyet elődeink a magyar nemzeti eszme védelmére oly gondosan felállítottak.

De a virilizmus teljes eltörlésével veszélyeztetnénk államigazgatásunkban a józan értelemben vett fentartás és állandóság elvét is, amelyet pedig semmi állami rend nem nélkülözhet anélkül, hogy a megcsontosultság és visszalépéshez közel állana. Erre nézve legyen szabad a XIV. század egyik legünnepelebb államférfiának, Peel Róbertnek tekintélyére hivatkoznunk, aki az angol parlamenti reform kérdésében egykor a következőleg nyilatkozott: „a hazai intézmények változtatása körüli folytonos kísérletek megfosztják a kormányt legerősebb támaszától s kiszáritják a törvényes hatalom legtisztább forrását, lerontva a fentálló rend iránti tiszteletet és ragaszkodást”. De nem tartjuk eltörölhetőnek a virilizmust a törvényhatósági bizottságok függetlenségének megóvása szempontjából sem.

A legutóbbi szomorú idők tapasztalatai rávezettek bennünket, hogy alkotmányunk védelmében mily fontos szerepe van a törvényhatósági bizottságnak a kormánytól való függetlenségére.

Mint hogy pedig a virilis intézmény által a bizottságok minden irányban függetlenebb testületekké válnak és pedig függetlenebbé lesznek azért, mert az, akinek anyagi gondja nincsen, egyénileg is függetlenebbnek tekinthető, sem kormány, sem párt reá befolyást nehezen gyakorolhat, ennél fogva a virilis intézményt, mint az alkotmány védelem egyik garanciáját kell tekinte-

nünk s ebből a szempontból bizonyos fokig továbbra is fentartanunk kell.

A törvényhatóság gyűléstermei kell, hogy helyek legyenek, ahol a megsértett törvény és alkotmány melletti felszólalás nyomatékkaal birjon, ahol bárki, akinek szabadsága, vagy joga sérteztet, oltalmat találhasson, hol mindenkinek kebelében azon meggyőződés verjen gyökeret, mely szerint a haza iránti köteleességeknek teljesítése mindenkire, főleg azokra nézve, kiket a sors szellemi és vagyoni képességgel megáldott, becsületbelileg kötelező. (Wenkheim Béla báró képviselőházi beszéde 1870. évi július hó 30-án.)

Ha még hozzá vesszük mindezekhez, hogy a virilis intézmény által egyik igen fontos liberális kormányzati elv, a minoritásnak a jogalkotás, az érdekképviselő terén való biztosítása is érvényesül, akkor alig hisszük, hogy hazánk jelenlegi kulturfejlődése, speciális viszonyai mellett, figyelemmel a törvényhatósági hatáskörre és tekintetbe véve a közigazgatási eljárást, bárki is a virilizmus teljes eltörlése mellett foglalhatna állást.

Mint hogy azonban a haladó kor követelményeivel szemben negatív álláspontra egyetlen egy fejlődésre hivatott nemzet sem helyezkedhetik, minthogy érezzük általánosságban, hogy sem az autonómia, sem a közigazgatási rend kívánalmait a mai törvényhatóság kéllőkép ki nem elégítheti, ennél fogva az általános választói jog behozatalával járó aktualitás folytán gondoskodnunk kell oly megoldásról, amely egyrészt az állami magasabb szempontokat is megóvjá, az alkotmányos életnek minden zökkenés nélküli folytonosságát, nemzeti jellegét is a jövőre nézve biztosítja, de másrészt a haladó kor követelményeit is, a nép közigazgatási közreműködésének gyarapításával kielégítse.

Ilyen megoldásnak találom én azt, ha az 1886. évi XVI. t.-c. 21. és 22. §-ait oly értelmű törvényes intézkedéssel helyettesítjük, amely szerint a választóképesek a törvényhatósági bizottsági tagok egyik felét a törvényhatóságoként maximális számban meghatározott legtöbb egyenesadót fizetők sorából, a másik felét pedig, mint eddig is, az összes választók sorából választanák. Ebben látom én azon középutat, amelyen haladva, a demokratikus elvek érvényre jutásának is bizonyos fokig tért nyitnánk, de másfelől a jogfolytonosság elvét sem sérténénk, alkotmányos életünkben sem idéznénk elő zökkenést.

A városi muzeum gyarapodása.

Vásárlások, ásatások, ajándékok.

A városi Muzeum október és november havában élénk tevékenységet fejtett ki a muzeális anyagok gyűjtése körül. Vásárlások és ásatások által közel kétszáz darab régiséggel és néprajzi tárggyal növekedett a muzeum eme két tára. Sikeres volt Egyeken november közepén végzett ásatások, ahol havas, fagyos föld alól számos bronzkori halotti urnát és ételtartó edényt, köztük egy ritka szép talpas, szarvas tálat emelt ki a muzeum őre. A halottal együtt elégetett, eredeti alakjokat épen e miatt elvesztett bronzékszerek is kerültek elő részint az urnákból, részint ezek mellől.

Nem szüntek meg az ajándékozások sem. Arról már hírt adtunk, hogy gróf Károlyi Nagykárolyból egy vaslemez páncélt

egy sisakot, két sodrony inget és egy vaskezytűt engedett át muzeumunknak. Ezen kívül ujabban a következőktől kaptunk ajándék tárgyakat:

Könyv és kéziratár számára: Berkeszi István dr. (Temesvár, Divald Kornél (Budapest.) Sárospataki vár cz. tanulmányát. Biharderecske községe 49-diki kéziratokat. Muzeumok és könyvtárak országos Felügyelősége és Tanácsa többrendbeli füzetét. Pécsbaranyamegye Muzeum-Egyesület Szólósy Dániel és bajtársai: a bosnyákhadjárát emlékünnepe rendező bizottság arcképcsoportját. Városi könyvnyomda: saját nyomtatványaiából 43 darab könyvet és füzetet.

A régiségár részére: Bruckner Ernő dr. 1848 emlékére faragott papírt néhai Szabó Soma hagyatékából. Hajdudhádi ref. egyháztól a régi templom elbontásánál talált hajdonleány sírjából kiemelt tárgyakat Sz. Czegléd Károly (Szoboszló) 48 iki pisztolyokat. Fibik István (Hajdubagos) empire izlésű rézcsengegyűt. Kerékgyártó László (Tépe) 48-iki rézdobot. Mórász Sándor vasbaltát és réz órakulcsot. U. Szabó Lajosné (Böszörmény) 48-iki pisztolytartót és kovács karabélyt. Szabó József (B. Ujváros) népvándorlaskori bögrét. Tepe községe népvándorlaskori edényeket. Soller Gyula és Tóth Dezső (Egyek) bronzkori edényeket. Vadas Mózes kőfejszét. Weiszhaus Samu középkori vaskést.

Pénzeket, érmeket, pecsételöket: Baranya Bénéiamin (Nádudvar), Csikes Ferenc, Haddházi ref. egyház, Molnár György, Kerékgyártó László (Tépe), Rác Ferenc, Stahler Dániel (Szoboszló), Vitárus Sándor.

Néprajzi tárgyakat: Baranya Bénéiamin (Nádudvar) XVIII. századbeli gyalukat, szarunyelű kést. Sz. Czeglédi Károly (Szoboszló) vasvillát. Fábrián Sándor (Tépe) kacor és lóbkót. Kerékgyártó László (Tépe) régi vízpuskát, fából. Kiss Sándor (Sáránd) isztikét. Komlóssy Miklós mézes formát. Somogyi Károly (Szoboszló) világító szolgafát, lámpást és botokat. Varga Antal (Ujváros) különféleket. Vas András (Sáránd) gyertyamártó edényt. Weiszhaus Soma kanocsót. Letétül kaptunk: Hódy Zoltántól emlékérmeket a díszes hüvelyű tisztikardot. Somogyi Károlytól (Szoboszló) szablyát, nagy kulacsot és Bach-korszakbeli csendőrtölténytáskát, kulacsot. Soller Gyulától (Egyek) bronzkori edényeket és 48 diki nyomtatványt. Loránt József pedig egy kisebb fényképező gépet ajándékozott muzeumunknak. Az ajándékozónak ezuton is hálás köszönetet mond az igazgatóság.

Hirek.

— **Tisztújító közgyűlés.** Debreczen sz. kir. város tisztújító közgyűlését 1908 december 17-ikén, délután 3 órakor tartja meg *Weszprémy Zoltán* főispán elnöklésével.

— **Borus Dániel halála.** A városi kiadóhivatalnak egyik szorgalmas napidíjas irnoka hunyt el hirtelen, november 30-ikán, életének 50-ik évében. Temetése december 1-én volt Tiszalökön, hova a családi sírboltba való elhelyezés végett szállították. Béke poraira.

— **Rákosi Viktor és a debreczeni egyetem.** Rákosi Viktor országgyűlési képviselő a vallás- és közoktatásügyi költségvetés tárgyalásánál fel fog szólalni a debreczeni egyetem ügyében. A napokban városunkban is megfordult és összeszedte mindazon adatokat, melyek sürgetősen követelik a Debreczenben felállítandó egyetemet. Városunk közönsége bizonyára figyelemmel fogja kísérni Rákosi Viktor alapos felszólalását, amely városunk javát és nagyságát célozza.

— **Gondnoksági ülés.** November 30-án ülést tartott Oláh Károly h. elnök elnöklésével a tanyai állami elemi népiskola gondnoksága. Tudomásul vette a gondnokság, hogy az állam a tanyai iskolákat az elmúlt héten az államnak átadta és csupán az elepi iskola vár még átadásra. Az átadásnál jelen voltak Hajnal Bernát segédtanfelügyelő, Aczél Géza főmérnök, az államépítészeti hivatal egy mér-

nőke, a gondnokság részéről pedig Dávid Mihály gondnok és Koncz Ákos tb. tanácsnok, gondnoksági jegyző. Az iskolákon észlelt kisebb hiányokat a vállalkozók pótolják. Az előadások az iskolákban december 1-én megkezdődtek. Előadó bejelentette, hogy a kir. tanfelügyelő a banki iskolába Szenes János halápi tanítót helyezte át. Bejelentetett továbbá, hogy az iskolák bebutorozása a héten megtörténik, mivel a vállalkozó Blaskovits cég azokat elkészítette. Még több apró folyó ügyet intézett el az ülés, melyen az elnökön kívül jelen voltak: Horváth János, Fried Emil, Rickl Géza, Kenyeres Károly, Aczél Géza, Dávid Mihály, Szilágyi Bálint, Roncsik Lajos, Varga Károly gondnoksági tagok és Koncz Ákos gondnoksági jegyző, mint előadó.

— **A debreczeni szabadiskola** kedden kezdte meg működését. Az előadásokat az ipartestület dísztermében tartják meg.

— **A képzőművészeti kiállítás megnyitása.** A műpártoló-egylet által rendezett kiállítást a hét elején nyitotta meg Weszprémy Zoltán főispán, az egyesület elnöke. Ez alkalomra a városház nagytermében díszes közönség gyűlt egybe. A kiállítást azóta igen sokan látogatták, amin nem is csodálkozhatunk, mert a kiállítás valóban művészi értékű képekben gazdag.

— **A városi népkonyha.** A városi népkonyha, melyet az idén is a debreczeni jótékony nőegylet fog vezetni, december 20-án nyílik meg a Bethlen-utcán.

— **Nőegyleti közgyűlés.** A debreczeni jótékony nőegylet ez évi rendes közgyűlését december 6-án, vasárnap délelőtt 11 órakor tartja meg a nőipariskola termében, melyre ezuton is meghívja az egylet összes tagjait.

— **Városi árvák a nőegyleti árvaházban.** A debreczeni jótékony nőegylet azon kéréssel fordult a városi tanácshoz, hogy a közellátásra szoruló 7 éven felüli városi árva leány gyermekeket helyezze el a nőegylet árvaházában. A városi tanács, tekintettel arra, miszerint az árvák a nőegylet gondos szeretete alatt valóban jobb helyen vannak, mintha egyeseknek kiadatnak, a nőegylet ajánlatát elfogadta, vele a gyermekek gondozására szerződést kötött oly formán, hogy a nőegylet az árvaházba beutalt árvák ellátása, ruházása, taníttatása és nevelése fejében egy gyermek után évenként 186 kor. 66 fillért fizet. A szerződés 1909 január 1-én lép érvénybe.

— **Dr. Láng szanatóriuma megnyílt.** Dr. Láng Sándor, a kitünő operatőr szanatóriumot rendezett be Kossuth-utca 39. szám alatt levő házában s azt dec. 1-én a sajtó meghívott képviselői s az orvosi kar több számottevő tagja jelenlétében megnyitotta. Nekünk tulajdonképen csak annak a ténynek fontosságát kellene kiemelnünk, hogy Debreczen közegészségügyének emelésére milyen nagyhatású s jelentős ez a gyógyintézet s hogy siralmas kórházi állapotaink mennyire megfognak enyhülni e szanatórium működése révén. De nem lehet elhallgatnunk azt sem, hogy a most megnyílt szanatórium a legotthonosabbak, legpazarabbul berendezettek s a modern higiénia követelményeinek legmegfelelőbbek egyike az egész országban. A szanatórium, tizenkét helyiségével, legmodernebbül felszerelt műtőtermével, az egész berendezés egységes fehér színével szinte-szinte nem is gyógyintézetnek, hanem egy végtelenül kedves, barátságos otthonnak tűnik fel. Bárkit aki meg óhajtja Debreczen a legujabb intézetét tekinteni, szívesen lát és kalauzol az előzőkeny

orvostanár. Csak annyit még röviden, hogy a szanatórium, fertőzőbetegek kivételével, mindeu beteget befogad, akár közös termeibe, akár pazarul berendezett magányszobáiba, s hogy benne a szanatórium tulajdonosa nemcsak saját, de orvoskollegái betegeit is készséggel elhelyezi. A gyógyintézettről mindenben tájékoztató prospektust pár héten belül szétküldi Láng dr., kinek Debreczen város közönsége mindenesetre hálával tartozik e szanatórium létesítéséért.

Szerkesztői üzenetek.

R. V. Budapest. A kívánt adatokat elküldtem és felhasználásához sok szerencsét kívánok.

Kiváncsi A tisztujtás december 17-én lesz. Pályázhat mindenki, ha a törvényben megkívánt minősítéssel rendelkezik.

Hirdetés.

Hajdu vármegye és Debreczen sz. kir. város főispánja.

339—1908. vrs.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságának folyó 1908. évi december hó 17-ik napján tartandó tisztujtító közgyűlésén a városi tisztikar azon tagjainak állásai, akiknek 6 évre terjedő megbízatása az 1886. XXI. t.-c. 79. §-a rendelkezései szerint folyó év december hó 31-ik napján lejár, e naptól számítandó további hat éves időszakra, választás útján fognak betölteni.

Ezek a tisztviselői állások a következők:

1. Polgármester, fizetése 7000 kor., lakbéré 1000 kor., 1000 kor. szem. pótlék.
2. Főjegyző, fizetése 4400 K, lakbéré 800 kor.
3. I. Tanácsnok, mint árvaszéki elnök, fizetése 4000 kor., lakbéré 600 kor.
4. II. Tanácsnok, fizetése 4000 kor., lakbéré 600 kor.
5. III. Tanácsnok, fizetése 4000 kor., lakbéré 600 kor.
6. IV. Tanácsnok, fizetése 4000 kor., lakbéré 600 kor.
7. V. Tanácsnok, fizetése 4000 kor., lakbéré 600 kor.
8. VI. Tanácsnok, fizetése 4000 kor., lakbéré 600 kor.
9. VII. Tanácsnok, fizetése 4000 kor., lakbéré 600 kor.
10. Főügyész, fizetése 4000 kor., lakbéré 600 kor., 1000 kor. irodai átalány.
11. Alügyész fizetése 2000 K, lakbéré 400 K.
12. I-ső aljegyző fizetése 2600 korona, lakbéré 400 korona.
13. II-od aljegyző, fizetése 2400 kor., lakbéré 400 kor.
14. III-ad aljegyző, fizetése 2200 kor., lakbéré 400 kor.
15. IV-ed aljegyző, fizetése 2200 kor., lakbéré 400 kor.
16. I. Árvaszéki ülnök, fizetése 2800 kor., lakbéré 500 kor., 800 kor. működési pótlék.

17. II. Árvaszéki ülnök, fizetése 2800 kor., lakbéré 500 kor., 800 kor. működési pótlék.

18. Közgyám, fizetése 2200 korona, lakbéré 400 kor.

19. Mátai biztos, fizetése 1600 kor., természetbeli lakás és 600 kor. lótartási átalány.

20. Házipénztárnok, fizetése 2800 kor., lakbéré 500 kor.

21. Gyámpénztárnok, fizetése 2200 kor., lakbéré 500 kor.

22. Adópénztárnok, fizetése 2400 kor., lakbéré 500 kor.

Hasonlóképp választással lesznek ugyanakkor betöltendő a segéd- és kezelő-személyzet létszámában választással életfogytiglan betöltve levő állások közül azok, amelyek a tisztujtás folyamán más állásokra való megválasztás által esetleg megüresednek.

Felhivom azokat, kik a felsorolt, vagy utóbb említett állásokra pályázni kívánnak, hogy elméleti és gyakorlati képzettségüket igazoló okmányokkal kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölő választmány elnökéhez folyó évi december hó 12-ik napjának délutáni 5 órájáig nyujtsák be.

Együttal figyelmeztetem a pályázókat a következőkre:

1. A polgármesteri, fő- és aljegyzői állásokra pályázók az 1883. I. t.-cz. 5. §-ának VI. pontja szerint az eme törvénycikk 3. §-ában meghatározott elméleti képzettséget, a tisztli fő- és alügyési, valamint az árvaszéki elnöki és ülnöki állásokra pályázók az idézett t.-c. 5. §-ának VIII. pontjában megállapított képzettséget tartoznak kimutatni. A házi gyám- és adópénztárnokokra nézve az idézett t.-c. 18. §-ában, az üresedésbe jöhető segéd- és kezelő személyzet létszámába sorozott állásokra vonatkozólag pedig szintén az idézett törvénycikk 19. §-ában megszabott képzettség kimutatása kívántatik.

Azokra nézve, kik a fentebb felsorolt minősítést kimutatni nem képesek, de az 1883. I. t.-c. hatályba léptekor már szolgálatban voltak, eme t.-c. 34 §-ának rendelkezései az irányadók.

A város szolgálatában levő és jelenlegi állásukra pályázók minősítésük igazolására nem köteleztetnek.

2. A pénztárnokok a város szerv. szab. 115., 143. és 145. §§ ai szerint két évi fizetésüknek megfelelő tisztli óvadékot tartoznak letenni.

3. A jelenleg érvényben levő városi szervezeti szabályzatban megállapított fizetéseket a törvényhatóság az új szervezeti szabályzatban — mely jelenleg a m. kir. belügyminiszterium felülbirálása alatt áll — újból rendezte, azokat emelte, de a törvényhatóságnak ezen rendelkezése még nem jogerős.

Belügyminiszteri jóváhagyás esetén a megválasztott tisztviselők és alkalmazottak a jogerősen megállapítandó új fizetésekre tarthatnak igényt.

Debreczen, 1908 nov. 26. napján.

Wespémy Zoltán,
főispán.